

GENÇLERE TAVSİYELER

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîne hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Kemâ yuhibbu rabbunâ ve yerdâ. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ hayra halkihî Muhammedin ve alîhî ve sahibihî ecmâin. Ve men tebi' ahû bi-ihsânin ilâ yevmi' d-dîn. Emmâ ba' d:

Çok değerli gençler!

“Genç” kelimesinin tarihi, kökü, aslı araştırılmaya değer.

Benim tahminime göre Farsça'da -yani komşumuz İran illerinin dili olan Farsça'da- *genc*; “hazine” demek. Belki oradan Arapça'ya *kenz* olarak girmiş. O da “hazine” demek. Türkçe'de de herhalde sizin yaşadığınız çağın, sizin sahip olduğunuz sıfatın, hayatın bu önemli devresinin ne kadar büyük bir kıymeti olduğunu göstermek için çok ârif, çok hakîm, çok filozof, [ve] çok bilge olan ecdadımız, sizlere “genç” adını vermiş. Sizin yaşınızda olanlara, sizin gibi olanlara genç adını vermiş.

Türkçeyi etimolojisiyle, tarihiyle, derinlemesine incelediğiniz zaman, her şeyin altından çok tatlı mânalar çıkartabilirsiniz. İhtiyar kelimesi de öyle. Türkçe’de kullanılan ihtiyar kelimesi de “seçkin insan” demek. ‘İhtiyar heyeti’ diyoruz, denilirdi eskiden. Yani köyün seçkinlerinden meydana gelen heyet. “Ben şunu ihtiyar ettim.” diyoruz. İhtiyar etmek, “seçmek, tercih etmek” mânasına geliyor. Ecdadımız, her şeyin kadri-ni kıymetini bilen mübarekler, -Allah hepsini cennetlik etsin- sizlere genç demiş, hazine gibi olduğunuz için. Yaşlılara da ihtiyar demiş; hakikaten seçkin, ilimle, irfanla, şâhâne, müstesna, kıymetli insanlar oldukları için.

Muhterem kardeşlerim, değerli gençler!

Ben genç kelimesini kullanırken, her birinizi bir hazine gibi görüyorum. Gerçekten de çağ olarak hazine çağında yaşıyorsunuz yani ömrünüzün hazinesi olan bir çağda yaşıyorsunuz. Ayrıca Asfa yöneticilerinden öğrendiğime göre imam hatip okulları mezununuz. Bunlar benim gözlerimi fal taşı gibi açan haberler. Çünkü imam hatip okulu bizim ümidimiz, her şeyimiz; imam hatip okulu... Ayırı-

ca müdür yardımcısı; “İmam hatip okulunun sperleri!” dedi. Oradan gözlerim bir kere daha açıldı. Allah nazardan saklasın. Şöyle gizli, kenardan, hiç kimsenin görmediği bir yerde 40 rek otu bulundurursanız - okunmuŐ, Şöyle cebinizde nazar değmesin diye- iyi olacak galiba. Allah yanıtmasın, ŐaŐırtmasın! Hayırlı hizmetler ihsan eylesin!

Muhterem kardeşlerim!

CoŐkun Ağabeyiniz, benim tarihçe-i hayatımla ilgili bazı bilgiler okudu. Ben de Şöyle düŐündüm: Beni yle uzun tarif etmeye lüzum yok. Ben de sizin gibiydim. Siz de benim gibi olacaksınız. Yani biz aynı yolun yolcularıyız.

Annem beni yetiŐtirdi bu illere yolladı.

Al sancağı teslim edip Allah’a ısmarladı.

Boş oturma! alıŐ! dedi hizmet eyle vatan.

Stm sana helal olmaz saldırmazsan düŐmana.

diye böyle bir Şey, bestelenmiŐ bir parça vardı eskiden. Bizim büyüklerimiz bizi böyle yetiŐtirdi. Sanıyorum siz de aynı Şekilde yetiŐtiniz.

Biz bu sayılan müesseseleri Allah'ın rızasını kazanmak için kurduk. Para kazanma devresini gerilerde bıraktık. Paraya ihtiyacımız yok, parayı harcayacak yeri bulmaya ihtiyacımız var! Allah yolunda parayı nereye sarf edebiliriz diye onun telaşındayız, düşünmesi içindeyiz. Siz de öylesiniz. Davayı bizden öncekilerden biz omuzlarımıza aldık. Sizin omuzlarınıza nakletmek için bu toplantıyı yapıyoruz. Sizin omuzlarınıza nakletmek için... İmam hatip okulunda okuyan, Allah'ın dinini bilen, Kur'ân-ı Kerîm'e saygı duyan, Peygamber Efendimiz'e bağlı olan... Böyle insanlara emanet edersek huzur duyacağız, rahat edeceğiz.

Size aşılama istiyoruz. Bizim kurnazlığımız bu. Ders okutmak, kurs yapmak vesaire, bunların hepsi bahane. Maksudumuz bu. Allah'ın dinine hizmet etmek, Allah'ın rızasını kazanmak, bizden öncekilerin bize, elimize tutuşturdukları meşaleyi size devretmek ve bu yarışını sürdürmek ve kazanmak. Bunu böylece bilin ve buna göre hazırlanın.

Yetişmeniz sadece sizinle ilgili, yeni tabirle *kişisel*, eski tabirle *şahsî*, özel bir iş

değil. Sizin yetişmeniz bizim için de önemli, aileniz için de önemli, tarihimiz için de önemli, bölgemiz için de önemli, tüm Ümmet-i Muhammed için de önemli! Siz öyle bir insansınız ki siz kendinizin malı değilsiniz! Siz ümmetin ümitlerisiniz! Biz de öyleydik. Biz de öyleyiz.

İşte ümmet sizlerde bizlerden meydana geliyor. Biz bir kesitiz. Bu Ümmet-i Muhammed neyin nesidir, nereden meydana gelmiştir, malzemesi nedir?.. dersek, işte bir kesit. Ama bu güzel bir kesit... Bu, normal, çuvalın orta yerinden alınmış bir kesit değil. Bu mostra. Tezgâhın önüne böyle silinerek, şey yapılarak dizilmiş mostra kısmı bu. Yani sepetin tam dip tarafı değil; ezilmiş, çürükler, bozuklar yok da *genc* kısmı bu, hazine kısmı.

a. Akıl ve İman Nimeti: İki Cihan Saadetinin Anahtarı

Allah'a hamdolsun. Verdiği nimetlerin kadrini bilmemek doğru değil. Allah bize nimet vermiş; akıl nimeti vermiş. Çok büyük bir nimet! İman nimeti vermiş. Çok çok büyük bir nimet! İslâm ile müşerref kılmış. Tarif edilmeyecek kadar büyük bir nimet! İki cihan

saadetinin anahtarı... Çok önemli! E akıl vermiş, bir de süper olmuşsunuz, maşaallah. Sınıfınızın demek ki vasatın üstünde olan insanlarıdır. Bu da şükredilecek hamd edilecek bir şey. Hamd u senâlar olsun! Ben de hamd ediyorum, siz de, kendiniz de hamd edin, şükredin.

Aman, aman şükürden geri kalmayın! Bunu verenin Allah olduğunu bilin, Allah'a kulluğu unutmayın! Çünkü kıymeti bilinilmeyen nimet elden alınır; bunu bilirsiniz! Kadr u kıymeti bilinilmeyen bir nimet çekilip alınır insanın elinden! "Haaa! Sen bunun kıymetini bilmiyorsun!" diye alırlar insanın elinden! Aman, aman elde ettiklerinizi kaybetmemeye çalışın!

Dikkat ederseniz bizim faaliyetlerimiz içinde, kurduğumuz müesseselerin tabii isimleri önünüzden hızla geçtiği için şey yapamamışsınızdır [tam hatırlamamışsınızdır]. İnsanın duyması başka, idrak edip zihnine iyice yerleştirmesi başka şeydir. İdrake yerleştirmesi, geçmesi için slaytlarla gösterilmesi lâzım, çeşitli konuşmalarla pekiştirilmesi lâzım...

Birtakım müesseseler gördünüz. Kurduğumuz bu müesseselerin üç amaçla kurulduğunu söyleyebiliriz:

Bir, eğitim amaçlı. Biz insanı eğitmek istiyoruz. Zaten Ümmet-i Muhammed'in genel görevi bu. Siz de öyle olacaksınız. Siz de imam hatipli olarak sizin de göreviniz bu. Siz şimdi yeni yenisiniz, daha serbestsiniz, yük almamışsınız üzerinize. Ama sizin göreviniz de bu.

İkinci görev; dostluk, kardeşlik, tanışma, bilişme, birbirini sevme, organizasyon, koordinasyon... bunlar. Dostluk, muhabbet İslâm'ın en önemli, en sevaplı işlerinden birisi.

İslâm'ı sathî olarak bilenler ve sathî olarak anlatanlar, namaz, niyaz, oruç, hac... filan gibi şeyleri sayarlar ilk başta ve ondan ibaret sanırlar. Halbuki öyle değil. Sevmek bir ibadettir. İslâm'ın böyle hayret edilecek birtakım şeyleri vardır. Sükût bir ibadettir mesela. Tefekkür için sükût etmek bir ibadettir. Evvel ibadet, ibadetin evveli, ilk basamağı, ilk kademesi, en önde geleni, hemen hemen ilk başta, ön sırada yer alanı; mesela

sükût bir ibadettir. Sevmek de bir ibadettir. Arkadaşlık da bir ibadettir. Hem de çok sevaplı ibadettir. Buraya gelmişsiniz, birbirinizi tanıyın, adresinizi alın. Bu gibi vesilelerle insan dost ediniyor.

b. Dost Kazanmak ve Arkadaşlık

Bir dost defteriniz olsun; ciltli, sağlam böyle. Çünkü ömrünüz boyunca 80 yıl, 100 yıl kullanacaksınız. Oraya arkadaşlığa layık gördüğünüz insanların ismini, adresini yazın. Dost defterine yazın kardeşlerinizin ismini, beğendiğiniz insanı ve onunla gerçekten kardeşlik yapın. Çünkü çok büyük bir ibadettir. Çok sevaplıdır. Dost edinin, arkadaş edinin, yeni arkadaşlar kazanın. Her ay yeni bir arkadaş kazanın, her hafta yeni bir arkadaş kazanın, her yıl yeni arkadaşlar kazanın. Genişleyin. Çünkü büyümeyen, gelişmeyen bünyeler hasta demektir. Canlılık, enerji dolu oluş büyümeyi gerektirir. Büyümeyi, gelişmeyi, güçlenmeyi gerektirir.

Onun için bir işimiz dostluktur, bir işimiz de yardımlaşmadır. Allah rızasını kazanmanın yollarından bir tanesi, -hepinizin herhalde imam hatipli olmanız dolayısıyla, dersler es-

nasında karşılaştığımız- insanlara faydalı ol-
maktır.

İnsanın kendisi için faydalı olması; bu
batının felsefesidir. Sırf kendisi için çalışma-
sı... Doğuda da vardır, bizim içimizde de var-
dır böyle olanlar. Onlara bizim ecdadımız
mesela, "Nalını keseri gibi kendi tarafına
yontar." demişler. Keserin ucu böyle bu tara-
fa doğrudur. Nalını oymak için ham tahtayı
karşısına alır. Tahtayı aşağıya dayar, keseri
böyle tak tak, tak tak vurdukça, hep kendi
tarafına doğru yontuyor. Yongalar hep kendi
tarafına geliyor.

Bazı insanlar böyle bencildir; kendisi için
çalışır ama İslâmî terbiyeyi alan bir insan,
biraz geliştikten sonra görür ki asıl sevaplı
şey başkasının gönlünü almak, gönül yapmak,
başkasını memnun etmek, başkasına iyilik
yapmak, başkasına faydalı olmak... Bunun çok
kıymetli bir iş olduğunu görür. Lezzetli oldu-
ğunu görür. Lezzetini tadar. Bir fakire bir şey
verdiği zaman onun yüzündeki minnettarlığın
güzelliğini görür. İyilik yapmanın insana ver-
diği huzurun, tadını tadar. Bir noktadan sonra
insan bencilliği aşar. Bencilliği aşar, başka

insanlara faydalı olmaya çalışır. Bizim bir işimiz de budur. Bizim üç temel işimiz var: Yardımlaşma, eğitim, dostluk; sevgi, muhabbet, ilgi.

Biz müslümanların birbirleriyle alakalı olmasını istiyoruz. Alakalandırmak istiyoruz. Birbirlerine bend etmek, bağlamak istiyoruz. Böyle olması gerektiği için, Allah böyle emrettiği için bunu tahakkuk ettirmeye çalışıyoruz. İşimiz budur.

Bizim bu işten bir menfaatimiz olmadığı, sırf Allah rızası için yaptığımız için, sizleri böyle derleyip toplayarak sizin vermeniz gereken paraları başka yerlerden sağlayarak... Nerden bulursak bulalım... Mümkün olduğu kadar... Hiç olmazsa şurasından yardım edelim... Emin olun gücümüz yetse kuş sütüyle besleriz sizi. Ama oradan buradan toplayıp sizi şey yapmak [eğitmek] istiyoruz.

İstiyoruz ki imam hatibin süperleri, üniversitenin en üstün başarılı öğrencileri olarak üniversiteye girsinler; üniversiteleri fethedelim! Üniversitelerin burçlarına dikelim bayrakları. Zaten gedikler açılmıştır. Bayrakları dikelim oraya. Böyle dalgalansın dursun burç-

larda bayraklarımız. İstiyoruz ki en ön sırada siz olun. En yüksek puanları siz alın! İstiyoruz ki imanlı gençlik, mü'min insanlar her şeye sahip olsun. Bu memleket bizim! Hiç şek şüphe yok. Dedelerimiz bize emanet etti, şimdi koruyucusu biziz, sizsiniz, siz de olacaksınız, siz koruyacaksınız!

Şu taşı toprağı serbest bıraksak, kimler gelmez buralara?!.. Ruslar gelir, Yunanlı gelir, Bulgar gelir, İngiliz gelir, Fransız gelir, İtalyan gelir... geldiler de. Zaten bir kısmını da aldılar. Zaten bize o kadar ters bir eğitim verdiler ki elden çıkan bizim vatanımız değil gibi düşünüyoruz.

Böyle şey olur mu?

İmam Şâfiî'yi o bakımdan çok seviyorum. "Bir yer bir zamanlar İslâm diyarı olmuşsa o ebediyen İslâm diyarıdır, *dâr-ı İslâm*'dır." diyor.

Yugoslavya *dâr-ı İslâm*'dır, Bulgaristan *dâr-ı İslâm*'dır, Kırım *dâr-ı İslâm*'dır, Kafkasya *dâr-ı İslâm*'dır, Sicilya *dâr-ı İslâm*'dır... Bilmem nerelere İslâm bir ara gelmiş, nurlandırmış da sonra çekilmişse, artık orası damgayı almıştır, şerefi kazanmıştır; orası *dâr-ı*

İslâm'dır. Oralar bizim yüreğimizin yarasıdır. Hem buraları kaçırmayacağız, kaptırmayacağız hem oraları tekrar nurlandıracacağız. Tekrar kazanacağız.

Dertliyiz, üzüntülüyüz, yaralıyız, yardıma ihtiyacımız var. Bu dertliliği, bu üzüntüyü size de aşılama istiyoruz. Sizi de uyarmak istiyoruz. Sizi de bu konuda yetiştirmek istiyoruz.

Eğitime önem verişimiz ve genellikle eğitim müesseseleri açışımız... Asfa Eğitim Tesisleri, dergiler, yayınevleri vesaire filan; *İslâm*'da ilmin en yüksek rütbe olması dolayısıyladır.

*Rütbetü'l-ilmi a'le'r-rütebi.*¹ "İlim payesi, ilim rütbesi rütbelerin en üstünü." olduğundan ilme sarılmışız, ilimle iştigal ediyoruz, kendimiz ilim yolunda bulunuyoruz, ilim adamı yetiştirmeye çalışıyoruz ve ilim sahibi kılmaya çalışıyoruz. Kur'ân-ı Kerîm'de çok methedilmiştir. Bildiğiniz âyetleri, hadisleri sıralamakla zamanı geçirmek istemiyorum.

İslâm ilme o kadar büyük önem vermiştir ki; İslâm'ın ilk yıllarında koskoca bir şehirde 15 kadar okuma yazma bilen insan varken, hemen kısa bir zaman sonra, büyük bir patlama tarzında, zincirleme reaksiyon tarzında, görülmemiş bir tarzda ilimler gelişmiş ve İslâm ümmeti dünyanın en büyük alimlerini yetiştirmeye başlamıştır!

En büyük alimleri yetiştirmeye başlamıştır, biz o çağları özlüyoruz. O çağların hasreti içimizde. Biz her birinizin tekrar dünyanın sayılı ilim adamı olmasını istiyoruz. Kendi sahasında parmakla gösterilen, adı en mühim yayınlarda başta yazılan, her yerde ilk önce söylenilen insanlar olmanızı istiyoruz. İlim yoluna girmek de talebe olmak da, -henüz şu anda ilim adamı değilsiniz, olsun, talebe olmak da- aynı şerefe eriştiriyor insanı.

İlim talebesi öyle kıymetli bir kimsedir ki; cennet yoluna ayak koymuş, baş koymuş demektir. Varacağı yer cennet demektir. "Gök varlıkları, yer varlıkları, hatta denizin içindeki balıklar onun için tevbe ve istiğfar

eder.”² diyor Peygamber Efendimiz. Onun için ilim talebesi kâinatın gözdesi oluyor. Balıklar bile, senin haberin olmadığı mahlûklar bile, senin için Allah’a yalvarıyor, tevbe ediyor istiğfar ediyor.

Nasıl olur bu?

Bilmiyorum ama Resûlullah söylemiş. Belki bilebiliriz, düşündüğümüz zaman belki anlayabiliriz ama şu çok net olarak anlaşılıyor ki; ilim yoluna girmiş olan bir insan kâinatın sevgilisi oluyor. Kuşların, ağaçların, böceklerin, çiçeklerin sevgilisi oluyor. Başka bir insan oluyor. Onun için çok kıymetli bir yol tutmuşsunuz.

Muhterem kardeşlerim!

Ölü de yıkayacağız. Ölü yıkamak vazifemizdir. Ölüler bizim kardeşimizdir; tertemiz yıkarız öyle gömeriz. Şerefli bir hizmettir. Cenazenin arkasından birkaç adım attığın zaman insanın kazandığı sevabın haddi hesabı yoktur. Onları da yapacağız. Bizi öyle korkutmuşlar.

“Ölü yıkayıcısı mı olacaksın?”

Peki, ölüleri yıkamayıp da murdar mı gönderelim?! Ortada bırakıp da kokutalım mı? Vazife değil mi? Sen sanki öldükten sonra benim karşıma gelmeyecek misin bunu söyleyen adam?! Sen gelmeyecek misin?

Onun için çok güzel bir yol tutturmuşsunuz, tebrik ederiz, tebrik ederim. Allah nasip etmiş ilim yoluna girmişsiniz ve ilmin en şerefli olan kısmına sülûk etmişsiniz, girmişsiniz. İmam hatip, yani din adamı olma ilmine girmişsiniz. Demek ki İslâm'ı yaymak size düşüyor. Sahabe mesleği, Peygamber mesleği sizin mesleğiniz oluyor. Çok büyük bir şeref, muazzam bir şeref, tariflere sığmayacak bir şeref kazanmış oluyorsunuz.

Muhterem kardeşlerim!

Eğitimin bir müslüman için önemi çok büyüktür. Ve çok çeşitleri vardır. Şöyle bir sıralayayım:

Bir kere biz beden eğitimi bakımından çalışma yapmakla görevliyiz. Müslüman; güçlü, kuvvetli ve bedenî meziyetleri yüksek olan bir insan olmalıdır. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri bir hadîs-i şerîfnde buyuruyor ki;

C. Kuvvetli Müslüman Zayıf Müslümandan Daha Hayırlı ve Daha Sevimlidir

الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ
الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ.

*el-Mü'minü'l-kaviyyu hayrun ve ehabbu ilallahi min-el-mü'mini el-daîfi vefî küllin hayrun.*³ “Kuvvetli müslüman zayıf müslümandan Allah indinde hem daha hayırlıdır hem daha sevimli ve sevgilidir.” Bakın, kuvvetli olan müslümanı Allah daha çok seviyor. Daha çok seviyor ve daha hayırlı ve kıymetli oluyor.

Neden?

İyi insanın elinde kuvvet oldu mu o kuvvet hayra kullanılır. Kötü insanın eline kuvveti verdin mi [onu] şerre âlet eder, zorbalığa, zulme, hırsızlığa, arsızlığa, yüzsüzlüğe kayar. Onun için müslümanın kavi olması lâzım.

Nasıl kavi olması lâzım?

Çelik gibi olması lâzım. Kıvırdığın zaman bıraktın mı cuvv diye sallanmalı, çelik gibi

³ Râmuz, 230/11.

olmalı. Başını böyle arka tarafından topuğuna değdirebilmeli. Pazusunu şöyle yaptığı zaman, pazusunun buradaki şeyinden karşısındaki korkmalı. Beş tane insanı çok rahatlıkla, mücadelede saf dışı bırakabilmeli. Sıhhati yerinde olmalı. Sigarayla ciğerlerini zifir doldurmamalı. Bünyesini zayıf düşürmemeli, saz benizli, soluk yüzlü, halsiz bitkin olmamalı. Müteredit olmamalı, cin gibi olmalı. Vücut fonksiyonları son derece güçlü olmalı. Etrafına baktığı zaman, şöyle bir bakı mı şıp çevrenin fotoğrafını almalı; yapması gereken şeyi anlamalı. Düşman nereye saklanmış, ne yapacak, o daha elini kaldırmadan onun işini bitirmeli.

Bunu aşağı yukarı anlamış kardeşlerimiz. Bakıyoruz, judo öğreniyorlar, karate öğreniyorlar. Yeşil kuşak, sarı kuşak, siyah kuşak... Birinci dan, ikinci dan filan [vesaire]... Bunlar hoşuma gidiyor. 14 tane mermeri üst üste diziyor, bir tane patlatıyor. Hepsi çatır çutur kırılıyor filan; güzel.

Neden?

Dinimiz istiyor bunu. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri bir hadîs-i şerîfnde buyurmuş ki:

علموا أولادكم السباحة والرماية

*Allimû evlâdekümü's-sibâhate ve'rimâyete.*⁴ "Çocuklarınıza yüzmeyi öğretin." Bakın, çölde söylüyor bunu! Peygamber Efendimiz'in söylediği muhit önemli. Medîne-i Münevvere'de söylüyor Allâhuâlem. *Allimû evlâdekümü's-sibâhate.* "Çocuklarınıza yüzmeyi öğretin!"

Neden?

d. Çocuklar İstikbalin İnsanlarıdır

İstikbale hazırlıyor. Çocuklar istikbalin insanlarıdır. Siz bu zamanın insanı değilsiniz, 20 sene sonranın insanısınız. 20 sene sonra benim kürsümde oturacaksınız, benim yapacağım işi yapmaya çalışacaksınız. Belki daha iyisini yapacaksınız.

"Çocuklarınıza yüzmeyi öğretin." diyor Peygamber Efendimiz. *Rimâyeyi*; "atmayı

⁴ Kenzul ummal, 45343.

öğretin" diyor, yani ok atmayı, silah kullanmayı, silahın her çeşidini kullanmayı...

Hoşuma giden bir şey var. Bir kompüter merakı... Gençler harıl harıl, fırıl fırıl, tıklar tıklar ellerinde şeyler [kompütürler], çok hoşuma gidiyor. Bu devrin silahı neyse... Her şey elektronik... Cep defterleri, adresler, telefonlar, her şey elektronik... Asansörler, şunlar bunlar... her şeyin içine girdi bu. Onun için bu maddî bakımdan güçlü olacaksınız!

Ve vücudunuza gül gibi, çiçek gibi bakacaksınız! Sigara içmeyeceksiniz! Yıpratmayacaksınız kendinizi! Uykunuza, sıhhatinize dikkat edeceksiniz, kuvvetli olmaya, idmanlı olmaya dikkat edeceksiniz!.. Bir Avrupalıdan, bir Amerikalıdan geri kalmayacaksınız! Şampiyon olacaksınız! Bir tane olacaksınız! Naim Süleyman'a biraz gönül verdik; o da bizim yüzümüzü kara etti. Öyle olmayacaksınız!

Neden kara etti?

Bedenî bakımdan gücünü gösterdi, başka bakımdan eksikliğini gösterdi. Ona geleceğim şimdi.

Aziz ve muhterem kardeşlerim! Değerli gençler!

Vücudunuz Allah'ın size emanetidir. Bu emaneti iyi kullanmazsanız Allah sorar. Her şeyinize dikkat edeceksiniz; bu bir.

İkinci eğitim; zihnin, kafanın eğitimi. Bilgi sahibi olacaksınız! Cahil olmayacaksınız! Asrı bileceksiniz! İlimleri bileceksiniz! Kendiniz yeni buluşlar yapacaksınız, mûcit olacaksınız!

Fatih Sultan Mehmed'i düşünün, cenetmekân. Havan topunu kendisi bulmuş. "Ben bu surların öbür tarafına nasıl geçerim, öbür tarafındaki düşmanı nasıl tepelerim, nereden bombayı bunun tepesine yağdırırım?!" Çare düşünmüş ve bulmuş. "Havan topunu kendisi bulmuş." diyorlar. Mûcit, icatçı yani.

Kaç tane lisan biliyormuş; Rumca, Sırpça, Latince, Arapça, Farsça, vesaire vesaire.... Pırıl pırıl, dipdiri, etrafıyla ilgili, çevresini bilen, tanıyan, dostunu düşmanını bilen insan! Her şeyi biliyor, takip ediyor. Siz de öyle olacaksınız!

Hepinizin icadı olması lâzım. Hepinizin bir dalda icadı olmalı. İlk o kimya derslerinde gördüğüm zaman bayağı kıskanmıştım. "Alü-

minyumun elektrik usulleriyle istihsâlini bir kolej talebesi bulmuş..." filan deyince, bayağı kıskanmıştım elin gâvurunun çocuğunu. "O buluyor da ben niye bulamayayım!" diye yarışacaksınız ve bilgi sahibi olacaksınız!

Tabii bu kafanın eğitimi için yabancı dil öğreneceksiniz! Biz burada İngilizce kursları açmaya, kurmaya ve geliştirmeye çalışıyoruz. Belki şehirden uzakta, deniz kenarında, çam ormanının dibinde, sekiz ay on ay konsantre olarak İngilizce'nin konuşulduğu müesseseler yapacağız belki ilerde; onları planlıyoruz. Başka insanlarla konuşmayın; sanki İngiltere'ye, Amerika'ya gitmiş gibi otursun, kalksın, yesin, içsin, kuş sütüyle besleyelim ama şu İngilizce'yi halletsin, şu Arapça'yı halletsin! Böyle kitabı aldığı zaman hemen okusun, anlasın ve istifade etsin! "Haaa! Gâvurcuk şunları şunları anlayabilmiş de şurasının farkında değil, ben orasını da biliyorum." [diye-bilsin], hop öbür tarafa daha ileri gidebilsin.

Çünkü mevcudu bilmeyen, mevcudun takibini yapmayan bir insan mevcuda bir şey ilave edip daha ötesini yapamaz. Eskinin kötü bir taklidini yapar, gülünç duruma düşer.

Eskiye bileceksiniz! Osmanlıca'yı, Arapça'yı bileceksiniz, öz kültürümüzü bileceksiniz, öz kültürümüzün değerlerini, yetiştirdiği değerli insanları bileceksiniz! Biz bunları bildirmek için çalışacağız. O derneği onun için kurduk. Tanıtacağız, herkese tanıtacağız. Millet artistleri öğrenmek yerine artık kendi şeyini [değerli insanlarını] öğrenecek. Kendi yetiştirdiği, cihana böyle ışık tutmuş olan insanları öğreteceğiz. Öğreneceksiniz, üstüne ekleyeceksiniz. Kendi çalışmalarınızı ekleyeceksiniz.

Peygamber Efendimiz: "İki günü eşit olan ziyandadır."⁵ diyor. Onların seviyesinde kalmayacaksınız, aşacaksınız geçeceksiniz!

Kafanın eğitimi bir taraftan da uygulamayla oluyor. Laboratuvar oluyor, tatbikat oluyor vesaire, teorik derslerin yanında pratik dersler filan... Bunların hepsi maddî bilgiler bâbında, kafa eğitimi içinde kabul ediyorum.

Bu da önemli! Bu da dünyadaki başarı için, meslekteki başarı için... Dünyada yaşam kavgası var. Bu kavga içinde yenilmemek, yutulmamak, düşmanlarının ayağı altında

ezilmemek, çığnenmemek, esir olmamak ve horlanmamak için bunu yapacaksınız! Birinci sınıf eleman olacaksınız!

Bu da tamam; kafa eğitimi, beden eğitimi tamam.

e. Nefis ve Nefis Eğitimi/Nefsin Terbiyesi

Muhterem kardeşlerim, değerli gençler!

Bir de insanın içinde nefis diye bir şey var. Dinimiz bunu Kur'ân-ı Kerîm'de bildiriyor. Hadîs-i şerîflerde bildiriyor. İnsanın içinde nefsi var. *Nefs* dediğimiz bir şey var.

Nedir bunun Batı dillerindeki karşılığı?

Ego.

Türkçe'deki karşılığı nedir?

Ben. İnsanın 'ben'i. Yani benliği, kendisi. Türkçe'de "kendi" kelimesi ile ifade ediyoruz. Egosu. İnsanın kendisi. *Enesi.*

Bu insanın nefsi kontrol edilmediği zaman kendisine düşmandır.

Nasıl düşmandır?

Kötü şeylere sürükler. Kötü işleri yapmaya sürükler. Hayatta başarısızlığa götürür; onun için düşmandır.

İnsanın egosu, insanın kendisi, nefsi niçin yaratılmıştır?

Vücudunu korumak için yaratılmıştır. İnsanın vücudunu koruması kollaması lâzım. Mesela vücutta acıkma hissi olmasa, insan beslenmesini normal yapamaz. Uyku hissi olmasa, dinlenmesini normal yapamaz. Daha başka içgüdüler, daha başka istekler... Evlenme isteği, çoğalma isteği vesaire, bunların hepsi insanın biyolojik varlığıyla ilgili birtakım, hakikaten lüzumlu, şeylerdir.

Bu lüzumlu şeyler eğer sizi kısıkacına, tesiri altına alır da peşinden sürüklerse, siz o zaman bizim özlediğimiz, kendinizin özlediği, babalarınızın, annelerinizin sizden beklediği yola, yere gidemezsiniz. Babanız sizi tahsil için İstanbul'a gönderir; siz barlarda, pavyonlarda mahvolursunuz. Babanızın tarla satıp da size gönderdiği paraları karılarla, kızlarla harcarsınız. Yersiniz, bitirirsiniz.

Neden?

Nefsinizi yenemediğiniz için. Nefsiniz işte böyle bir düşmanlık yapar size. Veyahut uykuyu seversiniz, yan gelip yatarsınız. Kalk be adam! Hor hor, hor hor... sabah uyur,

öğlen uyur, öğleden sonra uyur, akşam uyur, sınıfta uyur...

Bizim askerlikte, takımında yaşlı bir şahıs vardı; ben geç gittim askere. Yaşlı, benden de yaşlı bir kimse vardı. Arka taraftan bir horlama sesi gelirdi, tam ders esnasında... Horrr gırrr filan. Tabii albay birden sinirlenirdi;

“Gel! Kalk! Bilmem ne...”

Adam kalkar.

“Gel buraya!”

Kürsünün yanında ayakta dikerdi adamı. Ayakta uyurdu! Orada da başlardı hor diye uyumaya. İşte bu da nefsin bir başka şeyi veya bir hastalık. Uyumak bir hastalık; aşırı olursa! Zevk bir hastalık; aşırı olursa! Daha başka şeyler... Biliyorsunuz bir genci neyin mahvettiğini... Futbol sevgisi, oyun sevgisi, bilmem şunlar bunlar vesaire. Gençlerin hastalıkları...

Bunu insan isteyerek yaptığı için, bundan kurtulamazsa hayatta başarı sağlayamaz. İçi ister insanın. “Valla canım o kadar çekiyor ki; şimdi bir pirzola olsa, şöyle güzelce pişmiş

olsa, şöyle elime alsam, dişlerimle ısırır ısırır, çekiştir çekiştir on tane pirzola yerim.”

Haa! On tanesi fazla gelir, iki tanesi yeter. Ama koyuversen bir kuzuyu yer adam! Bir koyunu bitiriyor pehlivan, “Çekilin siz kenara, seyredin!” diyor, ondan sonra bir kuzuyu yiyor. Lüzumsuz! Bu sonradan zarar; kolesterol fazla, mide rahatsız, karaciğer şöyle bilmem ne...

İslâm her şeye dengeyi getirmiş.

Demek ki nefsin kontrol edilmesi lâzım, dizgin altında tutulması lâzım! İslâm bu problemi bütün çıplaklığıyla, çok büyük önem vererek ortaya koymuştur. Başka bir dinde, başka bir ideolojide bu yoktur.

Şimdi yirminci yüzyılın en modern eğitimi gördünüz değil mi?

Göstermeye çalışıyor bizim Milli Eğitimimiz. Milli Eğitimimiz bize iyi bir eğitim göstermeye çalışıyor. Sizi çağdaş bir insan yetiştirmeye çalışıyor. Aman geri kafalı olmasın! Aman şöyle olmasın, böyle olmasın, diye en modern bir insan yetiştirmeye çalışıyor. Valahi nefis terbiyesiyle ilgili bir tek şey öğretmiyor size. Atlıyor, yani en önemli şeyi atlı-

yor. En önemli şeyi atladıktan sonra, bir insanın nefsi terbiye olmadıktan sonra bu insandan hayır gelmez ki!

Gıybet olmasın, işte Naim Süleymanoğlu'nun hâli! Buyur! Şampiyon olarak aldık. Olimpiyatları seyrederken hop oturttu, hop kaldırttı milleti. Hepimiz "Aferin, Maşaallah, İnşaallah!" dedik.

Sonra ne oldu?

Naim Süleyman nefesine yenildi! Pestil gibi oldu, karınca gibi oldu, karınca gibi ezildi gitti.

Çünkü nefis terbiyesi en önemli iş! Bir şampiyonu böyle saf dışı bırakır. Bir tahsilli genci tahsilden döndürür. Bir ciddi aile reisini ayyaş yapar. Bir ciddi devlet memurunu casus durumuna düşürür. Hırsız durumuna düşürür, rüşvetçi durumuna düşürür...

Onun için nefis terbiyesi en önemli iştir. Yapılmıyor. Yok böyle bir şey!

Neden?

Kızmışlar; "Tasavvuf yok, tarikat yok, bilmem ne yok..." diye hepsini şeyden [müfredattan] kaldırmışlar, yerine bir şey ikâme

etmemişler. Bu tasavvuf nefsi terbiye ediyor-
du be adam! Yani adama;

“Yemek yeme!” demekle olmaz ki!

“Şu yemeği yeme, bu zararlı; şunu ye, bu faydalı.” dersin, yerine müspet olanını, olumlu olanı ikame edersin. Sen kapattığın şeyin yerine olumlu bir şey ikame etmezsen, e o da büyük bir ihtiyaçsa, o zaman felaket olur.

Türkiye'nin uğradığı felaketlerin büyük çoğunluğu, gazetelerdeki faciaların çoğu; hırsızlık, arsızlık, yüzsüzlük, PKK, adam öldürmek, 26 kişiyi doğramak, aksakallı ihtiyarları öldürmek, beşikteki çocukları öldürmek... Nefis terbiyesi yapılmadığı için. O terbiye ihmal edildiği için oluyor muhterem gençler! Bunu bilirsiniz!

Siz nefsinizi terbiye etmezseniz siz de adam olmazsınız! Adam olmazsınız! Meslek sahibi olamazsınız demiyorum, paşa olamazsınız demiyorum, adam olmazsınız! Olamazsınız! Kendi kendinize itimadınız olmaz. Kendi kendinizden nefret edecek insan olursunuz. Çünkü nefsinizi yenemeyince nefis size ne oyunlar oynar. *Âdâ 'adüvvüke.* “En büyük düşmanınız.” nefis size öyle oyunlar eder ki

siz kendiniz, kendinizden nefret edersiniz. Kişiliğınızı kaybedersiniz, şahsiyetinizi kaybedersiniz.

Onun için nefis terbiyesi çok önemlidir. Nefis terbiyesine önem verin, arayın, uğrayın, sorun, öğrenin; nefsinizi terbiye edin! Nefsinize hâkim olun!

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا

*Kad eflehâ men zekkâhâ.*⁶ "Kim nefsini terbiye ederse, o felah bulacak."

Siz imam hatiplisiniz, felah bulmak nedir, nefis nedir ve o âyet nedir bilirsiniz. Âyet, Allah'ın emri demektir. İnsanın nefsinin terbiye edilmesinin farz olduğunu bildiğiniz için, buna uğraşmanız lâzım. Namaz kılmak gibi, Ramazan'da oruç tutmak gibi, hacca gitmek gibi önemli bir iş olduğunu bilip nefsin terbiyesiyle uğraşmanız gerekiyor.

İnsan nefsini ıslah ederse takvâ ehli insan olur, sakınan insan olur, günahlara düşmez. Günahı görür, önüne kadar fırsat gelir; yapmaz. Para önünde durur; elini uzatmaz.

⁶ 91/Şems, 9.

İçki önünde durur; reddeder. Kadın yanına gelir; başını çevirir.

Neden?

Nefsi terbiye olduğu için. Nefsi terbiye olmamışsa o tuzaklardan birine düşer ve mahvolur. Onun için, nefis terbiyesine mutlaka mutlaka önem verin. İlim öğrendiğiniz kadar, bilgi ve beceri sahibi olduğunuz kadar nefis terbiyesine de önem vereceksiniz. Nefsinizi yenmeyi de öğreneceksiniz.

لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ،

*Leyse' ş-şedîdu bi' s-sur' ati*⁷

“Pehlivan, güreşte karşısındakinin sırtını mindere yapıştıran değildir; kızdığı zaman nefisine hâkim olandır!” İnsanın nefsi başka bir şey istediği halde, isteğini yenip de aklının gösterdiği işi yapabiliyorsa bir insan; işte nefsinin terbiye edebilmiş demektir.

Diyelim ki yarın imtihan var. Şu kitabın şurasından şurasına kadar çalışmak lâzım. Bunun çalışılması gerektiğini biliyorsunuz,

aklınız bunu size gösteriyor. Ve siz, arkadaşınız sizi çağırıldığı zaman;

“Ya haydi gel sinemaya gidelim, çok güzel bir film varmış.” Veyahut;

“Gel mahalle maçı var. Sensiz yapamayız. Yeniliriz valla rezil oluruz! Mutlaka gel! bilmem ne...” filan deyip şu veya bu şekilde, daha başka misaller de olabilir.

Eğer o yapman gereken şeyi yapmayıp da o zevk tarafına kayıyorsan nefsin galip! Nefsin seni sürüklüyor! Eğer yapman gereken şeyi yapabiliyorsan, nefsini bastırabiliyorsan, nefesine set çekebiliyorsan, arzularını dizginleyebiliyorsan terbiye edilmiş demektir. Bu da kolay olmuyor. Bunun da yolu ve metotları var, uzun egzersizleri var.

Yani bir insan üçgen vücuda birden sahip olur mu? Birden erkek mecmualarınının kapaklarında kat kat adaleleri çekilmiş resimleri olan bir vücuda, insan böyle birden sahip olur mu?

Olmaz.

Kaç sene uğraştı onlar?

Kim bilir kaç sene uğraştı. Şuradaki adaleyi geliştirmek için kaç defa, bilmem kaç

kilo ağırlığındaki şeyi kaldırdı. Şuradaki şeyi bilmem ne yapmak için kaç defa halter kaldırdı. Barfiks yaptı, şöyle yaptı, böyle yaptı. Adam 10-15 sene uğraştı da o güzel vücuda sahip oldu demek.

İşte sizin de güzel bir nefse sahip olmanız için önemli bir çalışma olduğunu bileceksiniz ve nefsin ıslahı için çalışacaksınız. *Riyazât-ı nefis* denilen çalışmayı yapacaksınız. Bu da tasavvufla olur; tasavvufsuz olmaz. Tasavvuf bu işin mesleğidir de ondan. Kimya ile, fizikle, tıpla, tarihle, coğrafyayla olmaz.

Neyle olur?

Tasavvufla olur. Tasavvuf bu işin ilmi işte!

Nefsi terbiye etmeyi bir problem olarak alıp, terbiye edilecek bir nefsi karşısına alıp da onu terbiye eden ilim tasavvuf ilmi. Onun için tasavvuf ilmi olmadan olmaz!

Millet bucak bucak kaçıyor nefsi kabarmış olduğu için. Tasavvuf deyince radikal müslümanlar kaçar, Suudi Arabistan'da okumuş Vahhabi meşrepli müslüman kaçar, modern müslüman kaçar. Şu kaçar bu kaçar...

Neden?

Nefis terbiye olacak ya, nefis o terbiye olunacağını anlayınca, istemiyor onu. O kaçıyor o da nefsinin esiri olduğu için sürüklenip gidiyor, gelmiyor. Buraya gelmiyor. Doktorun elindeki şırıngayı gören hastanın kapıdan kaybolduğu gibi. O iğneyi yemezse o ağrı, o hastalık geçmeyecek ama iğnenin acısından korktuğu için kapıdan doktoru bir gördü mü, fırt kayboluyor. Ara da bul bakalım. Böyle oluyor. Tasavvufsuz olmaz muhterem kardeşlerim!

f. Gönlün Eğitimi, İrfan Sahibi Olmak ve Marifetullah

Bir de gönlün eğitimi vardır. Gönlün eğitimi... Asıl hayatın gayesi budur! Nefis terbiyesinden sonra onun da olması lâzım. En yüksek bilgi odur. İrfan sahibi olmak, mârifetullah sahibi olmak, mânevî gerçekleri anlayan bir insan hâline gelmek... Bu çok önemli! *Mârifetullaha* ermek yani.

*Şemmetün mine'l-ma'rifeti hayrun mine'd-dünyâ vemâ fihâ.*⁸ "Bunun bir koklamı dünyalara değer. Dünyadan ve dünyanın için-

deki her şeyden daha önemlidir *mârifetullah.*"

Mârifetullah; Allah'ı bilme ilmi. Allah'ın varlığını sezme, kuvvetli imana sahip olma ve ona güzel kulluk etme... Birçok müslüman Allah'ı bilmez! Birçok... Siz dâhil! Siz dâhil çok kimse bilmez Allah'ı, Bilmez. İmam hatip okulunu bitirir; bilmez. İlahiyâtı bitirir; bilmez, ilahiyâta profesör olur; bilmez, diyânette müftü olur; bilmez, Diyanet İşleri Başkanı olur; bilmez, bakan olur; bilmez, reis-i cumhur olur; bilmez, yaşlı olur; bilmez. Göçer gider bilmez! Çalışmazsa bilmez. Allah nasip etmezse bilmez. Allah'ın nasip ettiği, edeceği, ikram edeceği bir kul hâline gelmezse olmaz! Olmaz o zaman!

Nasıl olacak?

Kul Allah'ın sevdiği bir edebe sahip olacak, Allah o zaman ihsan edecek.

Bir menkabe ile anlatayım bu işi. Evliyâullahtan bir tanesi arkadaşına diyor ki;

"Eyvah! Bugün çok bozum oldum, çok fena imtihan edildim, imtihanı fena kaybettim, mahvoldum. Yüzüm kıpkırmızı oldu, perişan oldum..." diyor.

“E nasıl oldu?” filan diye o ona soruyor. Bu, meşhur evliyâullahtan birisi Şiblî *rahmetullâhi aleyh*.

“Anlat!” diyorlar, “Nasıl?”

“Evde dururken içimden bir ses bana; ‘Sen cimrisin!’ dedi.” diyor.

Hani bazen insan[ın] böyle içinden sesler gelir, şey yapar [merak eder.] Nasıl gelir, nereden gelir, niye gelir? Ayrı bir ilim işte... O da bir ayrı ilim... İç ilmi, iç âleminin ilmi. İçinden bir ses gelmiş;

“Sen cimrisin!”

Şimdi bu da kendisini savunuyor diyor ki;

“Hayır ben cimri değilim!”

“Cimrisin!”

“Cimri değilim!”

“Cimrisin!..”

Böyle bir mücadele sürmüş bir müddet. Kesilmiş ses. Buna epeyce bir cimri diye ithamda bulunmuş, ses kesilmiş içinden.

“Ben cimri değilim yaa!.. Cömertlik yapıyorum...” Sinirlenmiş filan.

Sonra, biraz sonra halifeden bir kese altın gelmiş. Bir kese altın göndermiş halife;

“Yâ Şibli! Al şu parayı, kendi ihtiyacın varsa kendi ihtiyacına harca. Yoksa sen kimin ehil olduğunu bilirsin, bu parayı onlara benim hayrım olarak dağıt.”

Hayra vesile olan da sevap kazanır.

الدَّالُّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ

*E' d-dâllu ale' l-hayri ke-fâilihî.*⁹

“Dağıt bunu.” demiş.

Hah! İşte bak, cömert olduğumu nasıl göstereceğim!” demiş. Keseyi almış eline evinden çıkmış dışarıya.

“İçimden bir ses bana, ‘Sen cimrisin!’ diyor ya, ben cömert olduğumu nasıl göstereceğim!” diye çıkmış dışarıya. Yolda etrafa bakınarak giderken bakmış, orada yolun kenarına adamın birisi oturmuş, -eskiden berber dükkânları, aynalar, şeyler filan yoktu tabii- berber onu tıraş ediyor. Açık hava. Öyle şimdiki modern imkânlar yok. Açık havada, berber denilen adam elinde ustura, bir hırpani fukaracık adamı tıraş ediyor.

İnsan niye tıraş olur?

Saçlar, başlar birbirine karışır. Bit, pire yatağı olur. Onu kazımak, temizlemek lâzım, hizaya getirmek lâzım filan. Dinimizde var bu. İnsan böyle kendisini kapıp koyuvermeyecek, dış şeklini de güzel gösterecek, güzel bir biçim verecek. Böyle derbederlik yok İslâm'da.

Bakmış, tıraş olan adam hırpani kılıklı. “Şuna vereyim şu keseyi. Fukaracık tıraş oluyor. Şuna para vereyim.” demiş. Gitmiş demiş ki;

“Al sana şu parayı veriyorum!”

Keseyi bütünüyle veriyor.

“Al şu keseyi!”

“Bana verme, berbere ver!” demiş.

Adam ters bir adam, acayip bir adam. Parayı kendisi almamış, hem fakir hem de gözü tok;

“Bana verme! Ben istemiyorum, berbere ver.” demiş.

Şiblî demiş ki;

“Efendi, bu, berbere verecek paradan çoktur.”

Çünkü bir kese altın. O kesenin içindeki bir altın bile berbere verilse, o bile fazla; bir

kese altın! “Bu, berbere verilecek paradan çoktur.” demiş.

Adam diyor ki;

“Ben sana deminden beri ‘sen cimrisin’ demiyor muydum! Deminden beri ben sana cimrisin diyordum da nasıl itiraz ediyordun? Bak cimrisin! Para senin değil. Birisine vereceksin. Ha bana vermişsin ha berbere vermişsin... Ben berbere ver diyorum, hâlâ veremiyorsun. Kendi paran bile değil! İşte cimrisin!” diyor.

Şimdi buradan neyi anlıyoruz muhterem kardeşlerim?

Bak, adam nasıl bir adam. Oturduğu yerden tıraş olurken, başkasının gönlüyle oynuyor adam. Gidip başkasının gönlüne hitap ediyor. “Sen cimrisin!” diyor. Düzeltmek istiyor ahlâkını. Şiblî büyük bir insan. O da büyük bir evliyâullah. Öyle anlaşılıyor. Biz mekanizmayı uzaktan, şöyle bir izah edelim.

O evliyâullahtan büyük bir zât. Allah’ın bir başka evliyasını daha terbiye etmek istiyor. Bu daha yüksek mertebeli demek ki. Ondan sonra o, onun gönlüne hitap ediyor. Bir taraftan tıraş oluyor ama evliyâullah...

Ne derler?

Evliyâullah *cevâsîsu' l-kulûb* derler. Kalplerin esrarengiz taraflarına nüfuz ederler. Kalbinden geçeni bilir.

“Bilir mi hocam? Allah’tan başkası gaybı kimse bilmez.”

Sus be! Allah bildirirse bilir. O kadar da mı aklın yok! Peygamber Efendimiz’e bildirmedi mi bazı şeyleri? Görmüyor musun? Kur’ân-ı Kerîm’deki misalini görmüyor musun? Senin kadar herkesin aklı yok mu? Allah bildirdi mi, biliyor.

Gece, rüyada görüp de, ertesi gün o işin nasıl olacağını sen hiç görmedin mi?

Ben gördüm!

Ertesi gün olacak şeyi bir gün önceden ben gördüm, ertesi gün öyle oldu. Demek bildirince oluyormuş. Ne ukalalık edip duruyorsun! Gaybı Allah’tan başkası bilmez ama Allah bir insana bildirdi mi o zaman bilir. Bu kadar basit, bu işin çözümü bu kadar kolay!

Adam kitap yazıyor, makale yazıyor, asıyor, kesiyor, suçluyor;

“Gaybı Allah’tan başka kimse bilmez, sen palavra atıyorsun...” filan demek istiyor.

Palavra değil bunlar. Tüm tasavvuf tarihi palavra mıdır yani; inanıyor musunuz? Kur'ân-ı Kerîm'in içindeki kıssalarda kerâmet yok mu?

Var.

Olağanüstü olaylar yok mu?

Var.

O halde olağanüstülüğün ne olduğunu araştır be adam!

Bilim adamı olayları tespit eder, mahiyetini araştırır. Hemen pattadak inkâr etmez. Olayı araştırır, kanunlarını bulmaya çalışır. Bak, görüyorsunuz, oturduğu yerden adama, "Sen cimrisin!" diyor. Ondan sonra da terbiyesini veriyor.

Bir başka misal anlatacağım.

Bağdat'ta Abdulkadir Geylanî hazretlerinin türbesi, tekkesi vardır. O tekkede şeyh Osman diye bir zât... Abdulkadir Geylanî hazretlerinden sonra o makamda bulunan zâtlardan birisi. Bu zât müridleriyle camide, tekkede otururken halifeden haber gelmiş;

"Efendim bu akşam Ramazan akşamı. İftarı bizim soframızda yapalım. Teşrif edin, lütfen, buyurun. Dervişlerinizin hepsini top-

layın, alın, hepsi birden gelsinler; iftarı bizde yapalım.” diye haber gelmiş. Haber gelince o da kalkmış camide;

“Ey cemaat, ey ihvanım, ey kardeşlerim! Halife bizi iftara çağırıyor. Buyurun beraber iftara gidelim.” demiş.

Orada yabancı adamın birisi şöyle bir köşede oturmuş;

“Ben gelmiyorum. Sen bana bir asîde tatlısı getir, nereye gidersen git.” diyor.

Allah Allah, adama bak! Şeyh Efendi’ye emir buyuruyor. Hem karşı geliyor; “Siz giderseniz gidin, ben gelmiyorum.” diyor, hem de; “Sen bana akşam iftar için, bir aside tatlısı bul da ondan sonra sen nereye gidersen git.” diyor. Bir de vazife yüklüyor.

O senin hizmetçin mi?

Herhalde bunun aklından biraz zoru var diye düşünmüşler, aldırmamışlar, toplanmışlar gitmişler. “Gel dediler, gelmedi. Gelseydi...” filan diye kalkmışlar gitmişler. Halifenin sofrasında iftar etmişler, namazı kılmışlar, teravihi kılmışlar. Eve gelmiş, hemen yatmış ki sahura kalkacak ya, yani birazcık bir din-

lenme lâzım. Yatmış, rüyada bir böyle mübarek topluluk... Soruyor;

“Kim bu mübarekler, nurlu zatlar?”

“Bunlar, 124 bin Peygamber *salavatullâhi ve selâmu hû aleyhim ecmâin.*” diyorlar.

“Aaaa! Ne güzel!”

“Peki şu zât kim?”

“O da Hz. Muhammed-i Mustafâ. Onların hepsinin serveri, Muhammed-i Mustafâ.” diyorlar.

“Aman ne güzel!”

Hemen koşturuyor yanına. Elini öpecek. Rüyada Peygamber Efendimiz’in eteğini öpecek filan.

Efendimiz şöyle biraz kırgın, sitemli, diyor ki;

“Bizim sevdiğimiz bir insan, senden bir asîde tatlısı istedi de onu bile vermedin be Osman Efendi!” diyor rüyada.

Eyvah! Bir üzülüyor. Başından aşağıya kaynar su dökülmüş gibi bir üzülüyor, bir ter basıyor. Uykudan uyanıyor. Bakıyor daha vakit, hemen yeni uyumuş daha. Rüneyi yeni görmüş. Hemen hanesinden, cübbesini sırtına

geçirdiği gibi dışarı bir çıkıyor. Bakıyor ki ayın aydınlığında, o karaltı, o adam da, mescitte duran adam da, böyle çıkmış gidiyor. Tam o sırada gidiyor.

Arkadan sesleniyor;

“Heyyy! Mübarek! Dur, gitme! Asîde tatlısı getireceğim sana! Ne istersen alacağım...” filan, bağıyor. O bir taraftan yürümüş, köşeye kadar gelmiş öteki giden adam. Dönmüş geriye;

“Yaaa... Demek ki fukaranın birisi senden günün birinde bir şey istese 124 bin peygamberi şahit getirmeyince vermeyeceksin ha!” demiş, dönmüş köşeyi.

Bu arkasından koşmuş ama bakmış köşede, aradınsa da bul, yok.

İşte böyle şeyler vardır. Bunlar sadece tarihte yoktur. Her zaman da vardır.

Onun için bunun şeraitten delili nedir?

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’in hadîs-i kutsîsinde buyuruluyor ki;

Bir insan nafîle ibadetlerle, hayırlarla, hasenatlarla, Allah’ın sevdiği işleri yapa yapa Allah’ın sevgili kulu olur.

وَمَا يَزَالُ الْعَبْدُ يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ،
فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ...

Lâ yezâlu'l-'abdu yetekarrabu ileyye bi'n-nevâfil. "Nafile ibadetlerle, namaz kılarak, oruç tutarak, tesbih çekerek filan insan Allah'a takarrub eder, yani yaklaşır yaklaşır yaklaşır." *Hattâ uhibbehû.* "Nihayet ben onu severim." Sevinceye kadar böyle bu şeyler... *Fe-izâ ahbebtuhû...*¹⁰ "Ben o kulumu sevdiğim zaman onun gözü, kulağı, dili, eli, ayağı olurum." diyor. Yani gösterir, duyurur... her şeyi yaptırır, her şey olabilir.

İşte, işin aslı budur. İşin aslı kerâmet değildir de Allah'ın sevgisini kazanmaktır. Allah'ın sevgisini kazandı mı, bir insanın iki cihan saadetine ermesi mümkün olur. Bizim de işimiz bu.

Yani;

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

*Ve mâ halaktu'l-cinne ve'l-inse illâ li-ya'budûn.*¹¹ "İnsan başka şey için yaratılmamıştır, ancak mârifetullah için, Allah'ı bilmek için yaratılmıştır."

Onun için ey süperler!

Ben size diyorum ki; ilimlerin en şerefli olan mârifetullahı öğrenmeye gayret edin. Benim nasihatim, benim derdim de bu.

Birçok ilimleri öğreneceksiniz, öğrendikçe ukalalaşacaksınız, yanınıza yanaşılmaz hâle gelecek. Mevki, makam sahibi olacaksınız, grand tuvalet giyeceksiniz, sinekkaydı tıraşı olacaksınız. Boyalı, pırıl pırıl, cilalı pa-buçlar giyeceksiniz. "Beyefendi geliyor." diye size kapıları açacaklar. Kravatları takacaksınız... filan. Yani böyle bir kavanoz balla yenilmeyecek bir hâle geleceksiniz. O kadar acı olacaksınız!

İlmin yanında irfanı da öğrenin. İlmin yanında mârifetullahı da tahsile çalışın! Allah'ın sevgili kulu olmaya bakın! Bu dünyanın malı bu dünyada kalır. Bu dünyanın mevkii bu dünyada kalır.

¹¹ 51/Zariyat, 56.

Sanma ey hâce ki senden zer ü sîm isterler

*Yevme lâ yenfeu'da kalb-i selîm isterler
Harem-i mâniye bîgâneye yol vermezler
Âşinâ-yı ezelî yâr-ı kadîm isterler.*¹²

Bu dünyada Allah'la âşına olmazsan orada huzura giremezsin ki! Kabul etmezler ki; "Sen kimsin be! Git!" derler. Giremezsin yanına. Bu dünyada gözünü açmayan, bu dünyadan mânevî olarak kör giden, kör olarak giden, âhirette de kör olarak haşrolunur.

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ

*Men kâne fî hâzihî a'mâ fe-hüve fi'l-âhireti a'mâ...*¹³Âyet-i kerîme.

Onun için bu dünyada gönül gözünüzü açmaya bakın! Mârifetullahı tahsil etmeye bakın; Allah'ın rızasını kazanmaya bakın; Allah'a sevgili kul olmaya bakın. İşin aslı, esası, özü, en önemli tarafı budur.

¹² Bağdatlı Ruhi.

¹³ 17/İsra, 72. Kim bu dünyada (hakikatlere) kör ise, o, âhirette de kördür; hatta, yol bulmadaki şaşkınlığı daha da beterdir.

Allahu Teâlâ hazretleri hayırlara muvafak etsin. Bu yüce, yüce mertebelere vâsıl eylesin. Sevdiği kul eylesin; sevdiği işleri yapmayı nasip etsin. Sevdiği bir kul olarak yüzü ak, alını açık, huzuruna varmanızı nasip eylesin. Cennetiyle, cemaliyle cümlelerinizi müşerref eylesin.

Bu, böyle yapın! Tamam. "Amerika'ya gidin", dedik mesela. Ondan sonra kapıdan çıktık, "Allahâısmarladık", diye gittik.

"Ya hocam Amerika'ya nasıl gidilir? Vizeyi nasıl alacağız? Parayı nereden bulacağız? Bu işin bir pratik yolu, yöntemi şekli, şemâili nedir? Hemen böyle nasihati edip de... Kazın dağları, bir altın bulun, altın madeni bulun! deyip çık..."

Altın madeni çok kıymetlidir, dağları kazın, bir altın madeni bulun!

İyi hocam, onu biz de biliyoruz ama nerede bu?

Onun için, bu sözleri havada bırakmamak için, İslâm her şeyin, her sözün pratiğini de getirdiği için, her şeyin başlangıç noktasını da gösterdiği için, ben de size diyorum ki;

g. Tasavvufi Terbiyenin En Önemli Yolu Zikirdir

Nefsi terbiye etmenin de, gönül gözünün açılıp da insanın mârifetullah ehli olmasının, irfan sahibinin olmasının, ârif olmasının, âşık-ı sâdık olmasının da yolu, tasavvufî terbiyeden geçer. Tasavvufî terbiyenin de en önemli yolu, en önemli aleti, vasıtası, aracı zikre devam etmektir. Çünkü zikir, çok sevap kazanmaya vesile olur; çok sevap kazanma, günahlarının silinmesine sebep olur. Dervişlik yoluyla yürüdükçe insan, Allah'ın sevgili kulu olur. Ve o gayelere ulaşır.

Bu derviş olmayla ilgili kardeşlerimizin istekleri olmuş. O bakımdan ben de size onu tarif edeceğim. Ama zâten dersi olanlar olabilir. Zâten bir yere bağlı olanlar olabilir. Onlar dinlemiş olurlar. Veyahut bu işlerle hiç ilgisi olmayan kimseler olur içinizde. Onlar da bu işin nasıl olduğunu görmüş olsunlar. Kimseye herhangi bir şeyimiz [zorlamamız] yoktur.

Ama isteklilere bu işin tarifini yapmak için diyoruz ki;

Evvela beraberce tevbe ve istiğfar eyleyelim. Diyelim cümle günahlarımıza *Estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah el-Azîm, el-Kerîm, er-Rahîm ellezî lâ ilâhe illâ hû el hayye'l-kayyum ve etûbü ileyh ve es'elühüt tevbete vel mağfirâte vel hidâyete lenâ innehû hüve' t-tevvâbu' r-rahîm. Tevbete abdin zâlimin li-nefsihî lâ yemliku li-nefsihî mevten ve lâ hayâten velâ nuşûrâ.*

Allahümme ente Rabbî, lâ ilâhe illâ ente halaktenî ve ene abdüke ve ene alâ ahdike ve va'dike mesteta'tü eûzu bike min şerri mâ sana'tü ebûu leke bi ni'metike aleyye ve ebûu bizenbî fağfirlî fe-innehû lâ yağfiru' z-zunûbe illâ ente.

Rabbimiz şu tevbemizi kabul etsin! Belki biliyorsunuzdur belki de siz de bilmeyenlersinizdir. Tevbe, sadece dil ile “tevbe yâ Rabbi, affet yâ Rabbi!” demek değildir. Tevbe; insanın yolunu değiştirip hakkın yoluna girmesidir. Şimdiye kadar sürdürdüğü hayat yolunu değiştirip, Cenâb-ı Hakk'ın istediği yola girmesidir. O yola, o yöne dönmesidir. Bu mânayla tevbe etti mi bir insan; “Yâ Rab-

bi! Ben senin yoluna girdim. Senin tarafına döndüm. Başka şeyleri bıraktım. Senin rızanı esas alıyorum.” diye böyle bir şeye döndü mü, Allah geçmiş günahların hepsini affeder. Sırf o dönüşüyle affeder.

Allah tevbe edenleri sever. Siz de bu mânada, bu andan itibaren, Allahu Teâlâ hazretlerine has kul olmaya, tam onun istediği gibi kulluk yapmaya azmedin. O niyetle eski âdetlerinizi, îtiyatlarınızı, yaşantınızın, böyle bize söylemeye utanacağınız şeylerin hepsini bırakın, Cenâb-ı Hakk'ın istediği yola girmeye azmedin. Allah tevbe edenleri sever. Günahlarınızı affetsin, bu bir.

İkincisi, insan böyle bir dönüş ile hayatının dönüm noktası, böyle hakkın yoluna döndüğü zaman, üzerindeki kul haklarını düşünecek, onları sahiplerine verecek. Kul hakkı üzerinizde kalmasın. Onları da ödeyin. Siz de öyle yapın. Üzerinizde kul hakkı bırakmayın.

Niye?

Âhirette gelir o kul, Allah'a dava eder, sizden hakkını, sevaplarınızı alarak çıkartır. Onun için bu dünyada kimsenin hakkını yemeyin. Kimsenin hakkını üzerinize geçirme-

yin. Geçmiş haklar varsa ödeyin. Helalleşin. Kimsenin âhirette sizin yakanıza yapışmasına fırsat bırakmayın.

Bir de üzerinizde namaz, oruç, ibadet borçları varsa bunları da ödeyin. Bunları vaktinde yapmanız lâzımdı. Bugün hadîs-i şerîfi okuduk İzmit'teki vaazımızda.

Peygamber Efendimiz diyor ki;

أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ...

Ümirtü en ukâtile'n-nâse. "İnsanlarla savaşmaya emrolundum, Allah bana emretti." Hattâ yeşhedû enlâ ilâhe illallâh ve enne Muhammeden Resûlullah. "Lâ ilâhe illallâh Muhammedun Resûlullah deyinceye kadar." Ve yukîmu' s-salâte ve yu' tu' z-zekâte.¹⁴ "Ve namaz kılıp zekât verinceye kadar savaşmakla emrolundum." diyor.

Muhterem kardeşlerim!

“Savaşmakla emrolundum.” diyor. Namaz o kadar önemli ki, terki o kadar kötü ki, savaşacak.

Efendimiz’in zamanında olsaydı namaz kılmayanlar, Efendimiz, kendisi ile namaz kılıncaya kadar savaşacaktı yani. Onun için namazı muntazam kılacaksınız. Ben bazen duyuyorum; “İmam hatipliymiş filan ama namazı kaytarıyormuş, gitmiyormuş, kılmıyormuş...” filan diye. Aman, Allah saklasın! Namaz dinin direğidir. Namazlarınızı kılın. Kazaya kalmış olanlar varsa onları ödeyin. Kaza namaz kalmasın, kazaya oruç kalmasın, onların hepsini ödeyin. İbadetlerinizi muntazam yapın. Bunları yapmadan, Allah’ın sevgili kulu olunmaz.

Sonra, her gün abdestli gezin. Tavsiyem. Abdestli gezdiniz mi hayır ve bereket sahibi olursunuz. Cebinizdeki para bitmez. İşleriniz rast gider. Tam bir yere gideceksiniz, dırrt araba gelir önünüzde durur. “Aaa! Filancanın arabası! Hay! İyi bak. Otobüs bekleyecektim...” Atlar gidersiniz filan. Her işiniz rast gider! Onun için, abdestli gezmeye dikkat edin. Hayrınız bereketiniz çok olur.

Her gün de hadîs-i şerîflerde bildirilen zikir vazifeleri vardır, onları yapın. Tembellik etmeyin, zikirden kaçmayın!

Ârif olan cevheri boş yerlere saçar mı?

Hakka âşık olanlar zikrullahtan kaçarmı?

Kaçmaması lâzım. Peygamber Efendimiz bize zikrullahı tavsiye etmiş mi?

Etmiş!

Namazların hepsinin arkasından, 33 *Subhânallah*, 33 *Elhamdülillah*, 33 *Allahuekber*, demiyor muyuz?

Yapıyoruz da... Ona alışmışız yapıyoruz da başka tavsiyelerini de yapalım. Onun için şöyle bir vaktinizi tefekküre, zikre ayırın. Gününüzün 10 dakika, 15 dakika, yarım saat bir vaktini ayırın ki irfanınız artsın. Ârif insan olmanız, tabii düşünmekle, çalışmakla olacak.

h. Ölümü Düşünmek/Tezekkürü Mevt

Gece veya gündüz, şöyle sakin bir yere çekilip evvela bu hayatın sonunu, ölümü düşünün. Ölümden sonra başa gelecekleri düşünün. Âhireti düşünün. Cenneti, cehennemi

düşünün. Kendi kendinize deyin ki; “Ey nefis! Bak, bu hayat sona erecek bir gün!”

Bazen genç yaşında da olabiliyor. Yüzmeye gidiyorlar, boğuluyor, genç yaşında gidiyor. Trafik kazasından gidiyor filan. Allah hayırlı uzun ömür versin. Ölümün ne zaman geleceği belli olmaz. İnsan hem tevbeli hem abdestli hem de ölüme hazırlıklı olmalı. Onun için her gün oturup ölümü düşünün, bir.

Nefsinize nasihat edin; “Aman ölmeden evvel aklını başına topla. Allah’ın sevgili kulu olmaya çalış. Cenneti kazanmaya gayret et; cehenneme düşmemek için günahlardan uzak dur. Dikkatli ol!” diye nefsinize nasihat edeceksiniz. Bu bir vazifedir. Peygamber Efendimiz’in tavsiye ettiği bir vazifedir. Buna *zikru’ l-mevt* derler. Ölümü düşünmek derler. *Eksirû zikre’ l-mevti*¹⁵ buyurmuş Efendimiz.

Ne demek?

“Ölümü çok düşünün.” demek. Düşüneceksiniz ki hazırlık olsun, tedbir olsun. Siz de zikre oturduğunuz zaman ölümü bir düşünün. Bu bir vazife olarak; nasıl sizi yuyacaklar,

yıkayacaklar, kefenleyecekler, namazınızı kılacaklar, kabre koyacaklar... Nasıl kabirde Münker, Nekir gelecek, sorgu sual olacak... Sonra nasıl *rûz-u mahşerde*, nasıl kabirden kalkıp mahşer yerinde bekleşeceksiniz... Nasıl hesaba çekileceksiniz, nasıl *ehl-i cennet* sevine sevine cennete giderken *ehl-i cehennem* böyle itile kakıla cehenneme atılacak, yanacak... bunları düşüneceksiniz. Nefsinize bu nasihati çekeceksiniz. Bu sevaptır, Efendimiz'in tavsiyesidir. Nefsin ıslahına vesiledir, insanın uyanmasına vesiledir. Bu bir vazife...

Sonra zikrullahı böyle, evliyâullahla, büyüklerimizle beraber, bizimle beraber yaptığınızı şöyle göz önünde düşünün, şöyle mübarek bir meclisteyiz öyle yapıyoruz diye gönlünüzü gönlümüze bağlayıp gelecek olan feyz-i ilâhiye muntazır olun! Allahu Teâlâ hazretleri böyle bir bağlantı kurulduğu zaman, müridin gönlüne nice feyizler ihsan eder. Siz de göreceksiniz inşaallah. Buna da *râbıta-i mürşid* derler. Yani mürşidle mânevî bakımdan ilgi kurmak da gerekiyor.

Sonra bir de başınızı kalbinize eğip, şöyle kalbinize bakarsınız. Kalbinizi iç âleminizin kapısı, penceresi gibi düşünün; öbür taraf iç âlemi, gönül âlemi; engin uçsuz bucaksız nuru bir âlem, arşa kadar gidiyor diye. Siz de o âleme geçtiğinizi düşünün. Hani bazı kitaplarda deniliyor ya; negatif âlem, pozitif âlem. Aynı âlemin içinde bir negatifi bir pozitif var diye... En son Bilim ve Teknik mecmuasında da vardı, yazmışlar... O âleme geçtiğinizi düşünün. Rabbimiz'in huzurunda olduğunuzu düşünün. Boyun büküp, Allahu Teâlâ hazretlerine münacât edin.

Deyin ki;

“Yâ Rabbi! Yerler, gökler, cümle varlıklar senin. Ben de senin bir âciz nâçiz kulum. Bana yardım et. Bana seni bilmeyi nasip et. Marifetini bana ihsan et. Aşkını, muhabbetini gönlüme yerleştir. Bana günahlardan kurtulmayı nasip et. Sevdiğin kul olayım, sevdiğin yolda yürüyeyim, sevdiğin kullarla beraber olayım...” diye yalvarırsınız.

Ondan sonra elinize tesbihi alıp şu tesbihleri çekin:

100 defa *Estağfirullah*. Peygamber Efendimiz diyor ki; "Ben de her gün 100 defa *Estağfirullah* derim." Siz de deyin.

100 defa *Lâ ilâhe illallah*.

100 defa *Allah Allah Allah*.

100 defa Peygamber Efendimiz'e *Salavât-ı şerîfe*. O da çok sevaptır. Kur'an'da emredilmiştir.

100 defa da *Kulhuvallah*.

Bu zikirleri böyle her gün yapın. Bir arada bitirin. Tek oturuşta yapabilirsiniz tek oturuşta yapın. Namazların arkasından bölüm bölüm yaparsanız yapın. Yolda giderken yaparsanız, otobüste vasıtada, o zaman da yapabilirsiniz. Böylece yapın.

Bir de sessiz, sedasız hiç şey yapmadan, bir şey söylemeden, içinden düşünerek zikretmek vardır. Allah Allah Allah diye... Ama dil dudak kıpırdamadan. Ona da, yani içinizden Allah demeye kalbinizi alıştıırırsanız o da çok sevaptır. Ona da çalışın. Mesela yüksek sesle Allah Allah Allah Allah Allah derken ağzınızı kapatıverin, içinizden devam edip kalbinizi böyle sessiz olarak zikretmeye alıştıırın. Bu da çok sevaplı bir zikir olduğundan, buna

da alıştığınız zaman çok büyük sevaplar kazanırsınız.

Sonra da bunlar bitince el açıp dua edersiniz. Kendinize, işlerinize, imtihanlarınıza, başarınıza dair, gemişlerinize dair dua edersiniz. Bizi de duadan unutmazsınız.

Namazları evvel vakitte kılın, sevaptır. Cemaatle kılmak sevaptır. Camide kılmak; sabah ve yatsı namazlarını da...

Sabah namazından sonra mümkünse Kur'an'la, ilimle meşgul olup kerahat vakti çıkınca işrak [namazı] kılmak; hadislerde vardır.

Sonra [sabah saat] 9-10-11 o arada duh namazı kılmak; hadislerde vardır.

Akşam namazının arkasından hemen evvabn namazı; iki rekt kılın.

Gece yatarken taze abdest alın, dört rekt namaz kılın, abdestli yatın. Bu da hadîs-i şerfte vardır. Ve melekler abdestli yatan bir kimsenin bütün gecesini ibadete yazacakları için çok krlıdır. Bunu da kaçırmayın!

Geceleyin de teheccüt namazı vardır. Uykunuzu bölüp, teheccüt namazı kılmaya

kendinizi alıştırırsanız mânevî bakımdan çabuk gelişirsiniz.

Pazartesi, perşembe oruçlarını tutun. O oruçlar sevaptır. Bu Zilhicce ayı giriyor şimdi, hac ayı. Onun 10 gün oruçları vardır. Zilhiccenin 10 günü. Pazartesi, perşembe oruçları vardır. Arabî ayların 13-14-15'inde tutulan oruçlar vardır. *Eyyâm-ı biyz* oruçları derler. Bunlar hep hadislerde geçiyor. Bu ibadetleri yapın.

Daha başka okuduğunuz, hadislerden öğrendiğiniz hayırları, ibadetleri, sevaplı işleri yapın. Sevabınızı arttırmaya çalışın!

Bir işiniz; sevabı arttırmaya çalışmak. İkinci işiniz; günahlardan kaçınmaya dikkat etmek.

“Hocam, sevaplı işleri yaparken günahlı işlere de devam edersem ne olur?”

Günahlı işler, sevaplı işlerin sevabını götürür!

Camide namaz kılarırsınız, kapıdan çıkarılırsınız, geçen kıza bakarsınız, namazın sevabı gider. Gözünüze hâkim olacaksınız. Dilinize hâkim olacaksınız. Gıybet, dedikodu etmeyeceksiniz. Yalan, dolan olmayacak. Her türlü

haramdan, gnahtan, sakınacaksınız. Bu da dinimizin önemli bir vazifesidir. Takvâ derler buna. Demek ki takvâ ehli olacaksınız.

Bir de güzel huyları benimseyeceksiniz; kötü huyları atacaksınız üzerinizden. Olgun bir kâmil müslüman olmaya gayret edeceksiniz.

Bu iyi huyları nereden öğrenebilirsiniz?

Tavsiye ederim, İmam Gazzâlî'nin *İhyâ'sını* okuyun. *İhyâ ulûm...*

"Çok büyük geliyor hocam. Uzun bir kitap, bitiremedim..." dersiniz, *Kimyâ-yı Saadet*'i okuyun. "Onu da bitiremedim", dersiniz...

Bir kitap vardı, *İhyâ'nın* bir özeti. *el-Mürşidü'l-Emin* mesela, orada da güzel huylar anlatılıyor. *Tasavvufî Ahlâk* kitabında da anlatılıyor. *Tarikat-ı Muhammediye* diye İmam Birgivî'nin kitabında da...

Yani güzel huyları öğrenin, uygulayın, kötü huyları öğrenin, vazgeçin; gaye bu. Hadisleri okursanız zaten kendiliğinden çıkacak. Mesela *Riyâzü's-sâlihîn*'i okursanız, güzel huyları oradan öğreneceksiniz. Ama tasnif edilmiş olarak görmek istiyorsanız *el-*

Mürşidü'l-Emin, Kimyâ-yı Saadet, İhyâu ulûm, Tarikat-ı Muhammediye, Tasavvufî Ahlâk kitabı gibi kitapları okuyun. İyi huyları öğrenin, uygulayın; kötü huyları öğrenin, atın üzerinizden!

Olgun insan olmaya bakın, yani sabırlı, sakin... Adam televizyonda Kung-fu'yu seyrettiği zaman böyle sakin insan olmaya heves ediyor da, İmam Gazzâlî'nin *İhyâ'sını* okuyunca sabırlı olmaya heves etmiyor. İşte, işin aslı bu. Yani onlarda o ruh eğitimi var, bizde de var. Bizde âlâsı var.

O bakımdan güzel huyları benimseyin, olgun insan olun. Çünkü kaliteli bir insan hem kendisine hem çevresine hem de Ümmet-i Muhammed'e fayda verir.

Eğer kalitesiz olursanız -diyelim ki kalitesiz bir hoca oldunuz, Allah saklasın, kalitesiz bir müftü oldunuz...- millet sizden ne çeker?

Kaliteli olacaksınız. Takvâ ehli olacaksınız. İhlas ehli olacaksınız. *Hüsn-ü huluk* sahibi olacaksınız. Herkes bayılacak, hayran kalacak size. "Ne mübarek adam!" diyecek.

Gâvur sizi görünce müslüman olmak isteyecek.

Bizim şimdi nasıl oluyor?

Tersine oluyor. Müslümanı dinden imandan çıkartıyor. Çileden çıkartıyor bazı insanlar. Öyle olmayacaksınız, güzel huylu olmaya dikkat edin!

Şimdi her biriniz bir *Fâtiḥâ* üç *Kulhuvalah* okuyun, duanızı yapayım, sözümü kesiyorum.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi Rabbil âlemin...

Bismillâhirrahmânirrahîm.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ
أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

*Innellezîne yubâyi' ûneke innemâ
yubâyi' ûnellâh yedullâhi fevka eydîhim fe-
men nekese fe-innemâ yenküsü alâ nefsihî ve
men evfâ bimâ âhade aleyhullâhi fe-seyu' tâhi
ecran azîmâ.*¹⁶

Sadakallâhu'l-azîm.

İslâm'da bir disiplin vardır. Silsile-i merâtib vardır. Hiyerarşi vardır. Bir bağıllık vardır. Peygamber Efendimiz zamanında herkes Peygamber Efendimiz'e bağılıydı. Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz zamanında herkes Ebû Bekr-i es-Sıddîk Efendimiz'e bağılıydı. Bu bağıllıktan sonra evliyâullaha bağlanarak aynı şekilde devam etmiştir. Zamanımızda da bizim de o salâhiyetimiz var. Sizin de bize bağlanmanız bu olmuş oluyor.

Hani insan üç kişi bile olsa birisini imam seçmesi gerekiyor. Bir camide namaz kılması gerekse, bir tanesinin öne geçip imam olup ötekilerin onun buyruğunu, komutasını tutarak namazı kılması daha çok sevap oluyor, 27 kat daha sevaplı oluyor... Onun için bu bağıllığın bir ahd ve bey'at olduğunu Resûlullah'a yapılmış bey'at gibi, Allah'a yapılmış bey'at gibi olduğunu hatırlınızdan çıkartmayın. Bağıllığınıza sâdik olun.

Allahu Teâlâ hazretleri nefse ve şeytana uydurmasın. İstikametten ayırmasın. Şeriatın ahkâmını uygulamaktan geri bırakmasın. Tarikatın güzel ahlâkıyla ahlâkınızı düzeltmeyi

nasip etsin. Mârifetullaha erdirsin. Gönül gözünüzü açsın. Basiretinizi güşâhede eylesin. Sevdiği, razı olduğu kul eylesin. Âşık-ı sâdıklar olarak, dîn-i mübîn-i İslâm'a en güzel tarzda hizmet etmenizi nasip eylesin. Rabbinizin huzuruna sevdiği, razı olduğu kullar olarak varıp cennetiyle, cemaliyle müşerref olmanızı nasip eylesin.

Bi-hürmeti esrâr-ı sûreti'l-fâtîha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
22 Zilka'de 1410 / 16.06.1990
Asfa/ İstanbul

[Bütün KONFERANSLAR'a PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

